

Wytyczne dotyczące metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko

Wstęp

- 1.1 Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (zwanego dalej „rozporządzeniem ustanawiającym EIOPA”)¹ Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) opracowuje wytyczne dotyczące metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko.
- 1.2 Wytyczne te odnoszą się do art. 104 i art. 105 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dalej zwaną „dyrektywą Wypłacalność II”)².
- 1.3 Niniejsze wytyczne skierowane są do krajowych organów nadzoru na mocy dyrektywy Wypłacalność II.
- 1.4 Niniejsze wytyczne mają sprzyjać spójności praktyk w państwach członkowskich w zakresie stosowania metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko przez indywidualne zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wszystkich rodzajów i rozmiarów, stosujące formułę standardową.
- 1.5 Niniejsze wytyczne mają pomóc zakładom w obliczaniu kapitałowych wymogów wypłacalności dla podmodułów ryzyka rynkowego na podstawie dyrektywy Wypłacalność II.
- 1.6 Jedynie przypadki niezakwalifikowane jako techniki ograniczania ryzyka uwzględnia się w celu potencjalnego zastosowania metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko. W przypadkach gdy zakłady ubezpieczeń lub reasekuracji stosują techniki ograniczania ryzyka, przyjmuje się założenie, że ryzyka bazowe są znane i zostały już poddane ocenie ze względu na pierwotne ryzyko.
- 1.7 Pojęcia niezdefiniowane w niniejszych wytycznych mają znaczenie przypisane im w definicjach aktów prawnych wymienionych we wstępie.
- 1.8 Wytyczne mają zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2015 r.

Wytyczna 1 – Fundusze rynku pieniężnego

- 1.9 Zakłady powinny stosować metodę opartą na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko do funduszy rynku pieniężnego

Wytyczna 2 – Wielokrotność zastosowania metody

- 1.10 Tam, gdzie jest wymagane do ujęcia całości istotnego ryzyka (m.in. w przypadkach zainwestowania funduszu w inne fundusze) zakłady powinny

¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48-83.

² Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1-155.

przeprowadzić zastosować metodę opartą na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko dostateczną liczbę razy.

Wytyczna 3 – Inwestycje w nieruchomości

- 1.11 Zakłady powinny ująć w podmodule ryzyka cen nieruchomości następujące inwestycje:
- (a) w grunty, budynki i prawa rzeczowe na nieruchomościach;
 - (b) inwestycje w nieruchomości do użytku własnego zakładu.
- 1.12 Wobec inwestycji w akcje spółek zajmujących się wyłącznie zarządzaniem obiektami, zarządzaniem nieruchomościami, budownictwem lub podobną działalnością, zakłady powinny stosować podmoduł ryzyka cen akcji.
- 1.13 W przypadku gdy zakłady inwestują w nieruchomości poprzez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inne inwestycje w formie funduszy, powinny one stosować metodę opartą na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko.

Wytyczna 4 – Grupowania danych

- 1.14 W odniesieniu do grup danych, o których mowa w art. 84 ust. 3 Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (dalej zwanego „Rozporządzeniem delegowanym 2015/35”), w przypadku gdy aktywa objęte ryzykiem spreadu kredytowego i stopy procentowej są pogrupowane do przedziałów w zależności od czasu trwania, zakłady powinny zapewnić, aby czasy trwania przypisane do przedziałów były dobrane ostrożnie ponad wszelką wątpliwość³.
- 1.15 W przypadkach zastosowania grupowania w zależności od stopni jakości kredytowej zakłady powinny zapewnić, aby stopnie jakości kredytowej przypisane do grup były dobrane ostrożnie ponad wszelką wątpliwość.

Wytyczna 5 – Grupowania danych i ryzyko koncentracji

- 1.16 W przypadku gdy zgodnie z art. 84 ust. 3 Rozporządzenia delegowanego 2015/35na potrzeby obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka koncentracji aktywów zostanie zastosowane jakiegokolwiek grupowanie ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów aktywów bazowych funduszy zbiorowych i nie można wykazać, że grupy, na które został podzielony fundusz nie zawierają ekspozycji wobec tych samych pojedynczych kontrahentów, zakłady powinny przyjąć założenie, że wszystkie aktywa, dla których nie stwierdzono faktycznych ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów należą do tej samej ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów.
- 1.17 Powyższy punkt nie znajduje zastosowania, jeżeli istnieją limity ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta, według których fundusz jest zarządzany.

³ Dz.U. L 12 z 17.01.2015, s. 1-797.

- 1.18 Zakłady powinny zagregować ekspozycje dla grup, o których mowa w pkt 1.16 ze wszystkich funduszy zbiorowych, w które są one zainwestowane oraz uzgodnić ekspozycje dla każdej grupy z ekspozycjami wobec znanych pojedynczych kontrahentów w swoich portfelach aktywów.

Wytyczna 6 – Ekspozycja pośrednia na ryzyko katastroficzne

- 1.19 Przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności w odniesieniu do pośrednich ekspozycji na ryzyko katastroficzne, takich jak inwestycje w obligacje, których wykup jest uzależniony od niewystąpienia danego zdarzenia katastroficznego, zakłady powinny uwzględnić wszelkie ekspozycje na ryzyko kredytowe i katastroficzne.
- 1.20 Ekspozycje na ryzyko katastroficzne należy traktować w odpowiednich podmodułach ryzyka katastroficznego jak gdyby zakład bezpośrednio był narażony na ryzyko katastroficzne.

Wytyczna 7 – Obligacje katastroficzne emitowane przez zakład

- 1.21 Jeżeli zakład emituje obligacje katastroficzne, które nie spełniają wymogów dla technik ograniczania ryzyka określonych w art. 208-215 Rozporządzenia delegowanego 2015/35, ich traktowanie w formule standardowej nie powinno skutkować zmniejszeniem wymogu kapitałowego w odniesieniu do cech katastroficznych tych obligacji.
- 1.22 Przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności zakłady powinny traktować te obligacje katastroficzne tak, jak gdyby harmonogram ich wykupu nie był uzależniony od niewystąpienia zdarzenia katastroficznego.

Wytyczna 8 – Obligacje długowieczności

- 1.23 W przypadku nabywania przez zakłady obligacji długowieczności niespełniających wymogów przewidzianych dla technik ograniczania ryzyka określonych w art. 205-215 Rozporządzenia delegowanego 2015/35, powinny one obliczać wymóg kapitałowy w odniesieniu do ryzyka śmiertelności i spreadu kredytowego, jak określono w pkt 1.24-1.28.
- 1.24 Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka śmiertelności według formuły standardowej powinien być oparty na hipotetycznym portfelu umów ubezpieczeń terminowych:
- (a) z których następuje wypłata określonej sumy w razie śmierci;
 - (b) opartym na reprezentatywnej próbkę populacji referencyjnej, na której bazuje wskaźnik długowieczności;
 - (c) w którym termin zakończenia każdej terminowej umowy ubezpieczenia jest równy terminowi płatności kuponu.
- 1.25 Hipotetyczny portfel powinien zostać zbudowany przez zakłady w taki sposób, aby przy założeniach najlepszego oszacowania łączne wypłaty świadczeń wynosiły tyle, co płatny kupon.

- 1.26 Wymóg kapitałowy podmodułu ryzyka spreadu kredytowego powinien być oparty na obligacji lub pożyczce o tej samej wartości rynkowej, czasie trwania i stopniu jakości kredytowej co instrument dłużowości.
- 1.27 W przypadku sprzedaży obligacji dłużowości zakłady powinny obliczyć wymóg kapitałowy w odniesieniu do podmodułu ryzyka dłużowości jak gdyby hipotetyczny portfel składał się z umów ubezpieczenia na dożycie, wypłata z tytułu których następuje po dożyciu do określonego wieku, powodujących łącznie przepływ pieniężny równy przepływowi z obligacji.
- 1.28 Zakłady nie powinny zwiększać wartości obligacji dłużowości, które nie spełniają wymogów dla technik ograniczania ryzyka określonych w art. 208-215 Rozporządzenia delegowanego 2015/35, w przypadku wyznaczania wymogu kapitałowego dla podmodułów ryzyka aktuarialnego w ubezpieczeniach na życie.

Zasady dotyczące zgodności z wytycznymi i sprawozdawczości

- 1.29 Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA, właściwe organy krajowe i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
- 1.30 Właściwe krajowe organy nadzoru stosujące się lub zamierzające się stosować do treści niniejszych wytycznych powinny w odpowiedni sposób włączyć je do swojego systemu regulacyjnego lub systemu nadzoru.
- 1.31 W ciągu dwóch miesięcy od wydania przetłumaczonych wersji wytycznych właściwe krajowe organy nadzoru zobowiązane są przekazać EIOPA potwierdzenie, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do tych wytycznych, natomiast jeżeli nie mają takiego zamiaru, zobowiązane są to uzasadnić.
- 1.32 W przypadku braku odpowiedzi w podanym terminie właściwe krajowe organy nadzoru zostaną uznane za niestosujące się do zasad dotyczących sprawozdawczości i jako takie zostaną odnotowane.

Postanowienie końcowe w sprawie przeglądów

- 1.33 EIOPA dokonuje przeglądu niniejszych wytycznych.